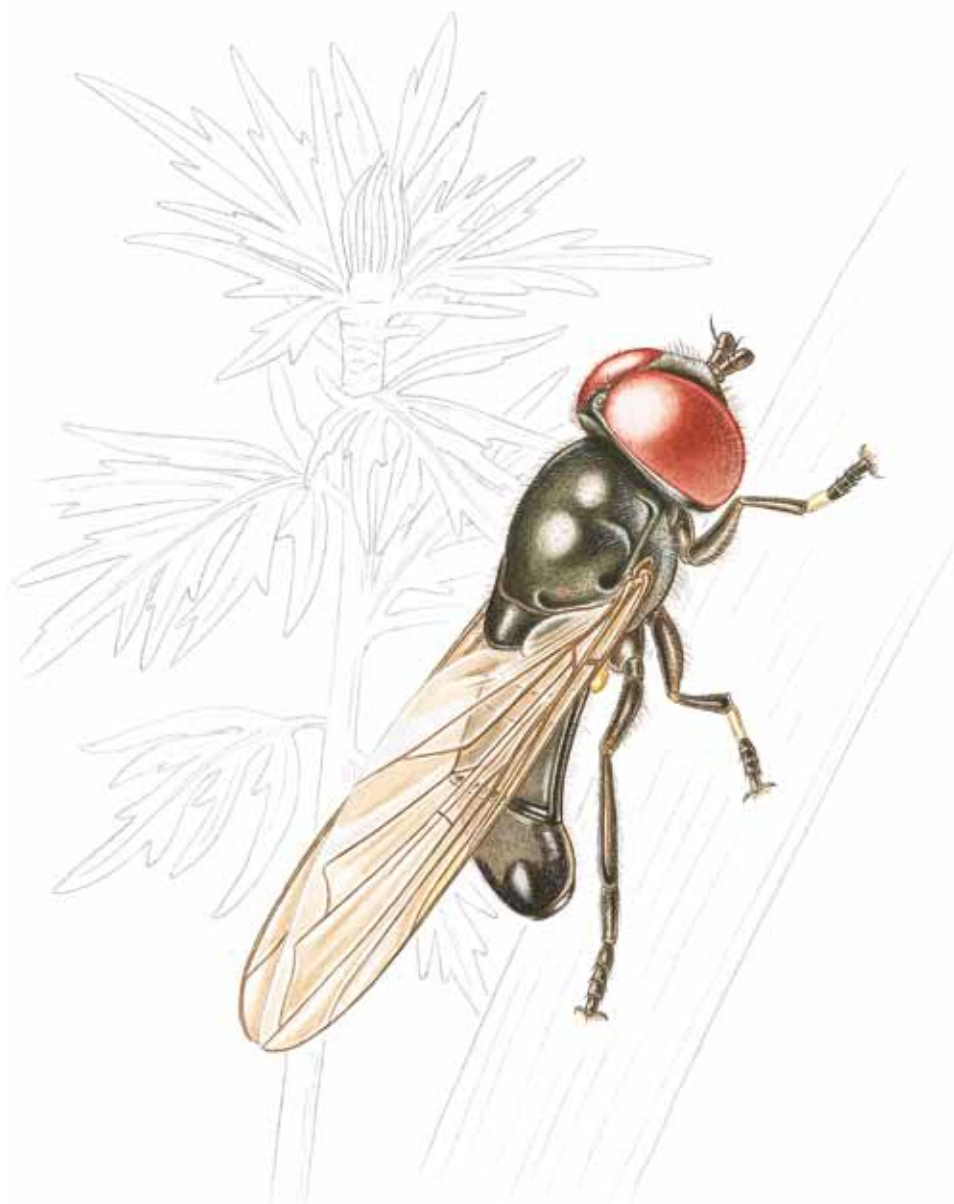
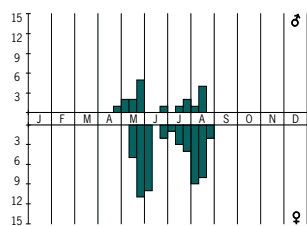

Mannetje *Triglyphus primus* bij bijvoet. De larve leeft van bladluizen in bladgallen op deze plant.

Trichopsomyia lucida

op rugplaatje 2, waarvan diameter groter is dan onderlinge afstand. Lengte 5-6 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Palaarctisch. Beperkt tot Europa en Turkije. In Europa bekend uit Nederland, Duitsland, België, Frankrijk, Zwitserland en Spanje.

In Nederland vrij zeldzaam in de duinen, het binnenland (met name Noord-Brabant en Limburg) en Zuid-Limburg. In het kustgebied slechts bekend van drie vondsten in 1977 in Flevoland.

Mogelijk twee generaties.

Ecologie

Open plekken in en langs vochtig, voedselrijk loofbos.

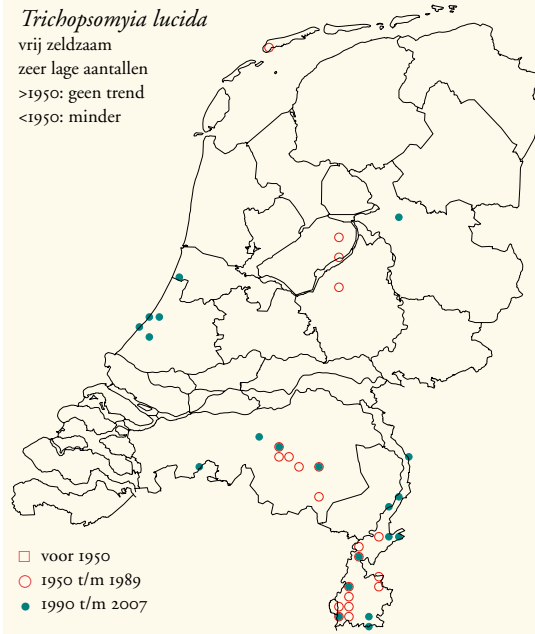
Trichopsomyia lucida vliegt laag tussen de vegetatie en bezoekt daar bloemen, waaronder tormentil.

De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Scarce. Less common before 1950, no trend since. Open areas in or near moist deciduous forest.

Trichopsomyia lucida

vrij zeldzaam
zeer lage aantallen
>1950: geen trend
<1950: minder

Triglyphus Kortlijfplatbekken

MR

Kleine zwarte vliegjes (5-6 mm) zonder middenknobbel en zonder vooruitstekende mondrand. Rugplaatjes 2-3 zijn zeer groot, waardoor het lijkt alsof het achterlijf slechts uit twee segmenten bestaat.

Taxonomie en determinatie

Determinatie van de Nederlandse soort is geen probleem met de gangbare Noordwest-Europese literatuur. De andere Europese soort (*T. escaleraei* Gil Collado, 1929) kan met Vujić (1994) op naam gebracht worden.

Verspreiding

Palaarctisch en oriëntaals genus met zes beschreven soorten. Er zijn diverse onbeschreven soorten in Australië. In Europa komen twee soorten voor, in Nederland een (PECK 1988, VUJIĆ 1994).

Ecologie

De volwassen vliegen bezoeken bloemen, de larven zijn bladluiseters.

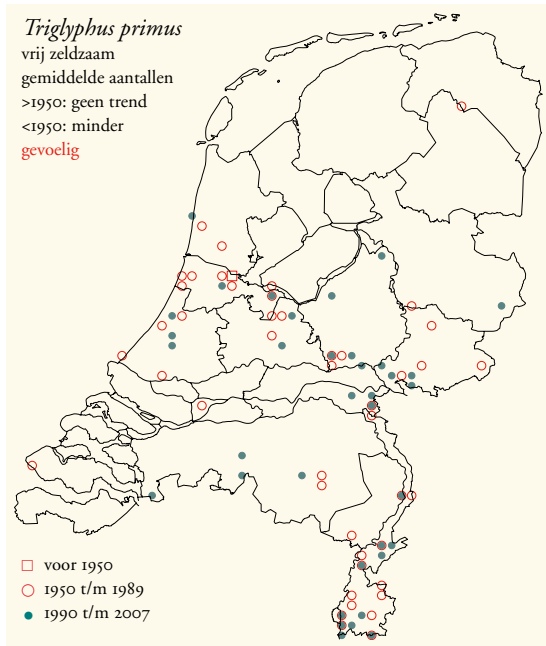
Triglyphus primus Kortlijfplatbek

MR

Klein vliegje met zwakke metaalglans. Kan verward worden met *Heringia* of *Neocnemodon*, maar schijnbaar uit twee segmenten opgebouwde achterlijf geeft uitsluitel (overigens vooral duidelijk bij mannetje). Rugplaatje 2 sterk gestippeld. Lengte 5-6 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Palaarctisch. Van West-Europa tot in Oost-Siberië en Korea. Heel Europa, behalve in noordelijke delen van Engeland en Scandinavië.

In heel Nederland vrij zeldzaam, maar niet in de noordelijke provincies. Wordt niet snel opgemerkt en is mogelijk algemener. Plaatselijk kan *T. primus* in aantal voorkomen.

Twee generaties.

Ecologie

Droge ruderaal biotopen, zoals braakliggende terreinen, (spoor)wegbermen en dijken. De soort komt ook voor in tuinen en stadsparken die recent vergraven zijn.

De vliegen hebben een grillige vlucht laag bij de grond, wat er samen met het kleine formaat voor zorgt dat ze niet snel worden opgemerkt. Ze rusten op kruiden op zonnige plekken en bezoeken vooral witte bloemen.

De larve is gevonden in door bladluizen veroorzaakte gallen op bladeren van bijvoet (LECLERQ 1944, SEDLAG 1966). Deze gallen zijn violet van kleur en bestaan uit samengegroeide bladeren. Ook zijn larven gevonden in stengelgallen op bijvoet. De larven schijnen in tegenstelling tot de vliegen gemakkelijk gevonden te kunnen worden. In een gal komen soms meerdere larven voor (LECLERQ 1944, SEDLAG 1966). Láská & Stary (1980) melden de larve behalve van bijvoet ook van absintalsem en witte honingklaver, zonder duidelijk te maken of dit hun eigen vondsten betreft of dat dit ongeverifieerde meldingen van anderen zijn.

Summary – Scarce. Less common before 1950, no trend since. Susceptible. Open, dry waste ground, (rail)roadsides, dikes, recently created parks and gardens.

Tropidia Moeraszweefvliegen

WR

Middelgrote vrij slanke vliegen (7-11 mm) met een opvallende driehoekige doorn op de verdikte achterdij. Het achterlijf heeft brede grote rode vlekken op de zijken van rugplaatjes 2-4.

Taxonomie en determinatie

De Europese soorten staan onder andere in Van der Goot (1981a), Van Veen (2004) en Verlinden (1991).

Verspreiding

Holarctisch, afrotropisch en neotropisch genus met circa zestien soorten. In het palearctische gebied en Europa komen twee soorten voor, waarvan een in Nederland. De tweede soort, *T. fasciata* Meigen, 1822 komt in Zuid- en Midden-Europa noordelijk tot in Zuid-België voor.

Ecologie

De larven van de Europese soorten zijn maar weinig gevonden (zie soorttekst). In Noord-Amerika zijn larven van een *Tropidia*-soort gevonden in rottende aardappels die in water waren gelegd (pers. com. J.H. Stuke).

Tropidia scita Moeraszweefvlieg

LVDL

Middelgrote *Tropidia* met grotendeels rood achterlijf. Doet vooral in vlucht enigszins aan *Xylota segnis* of *Chalcosyrphus nemorum* denken. Achterdij met grote driehoekige doorn aan onderkant, vlak voor top. Lengte 7-11 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Palearctisch. Van West-Europa tot in Japan. In Europa van Scandinavië tot Midden-Europa en van Ierland tot in Rusland.

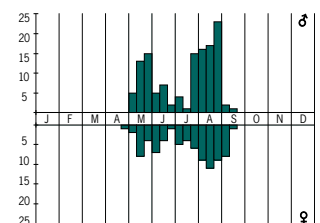
In Nederland vrijwel overal algemeen, maar in drogere gebieden, zoals de Veluwe, zeldzaam.

Waarschijnlijk twee generaties, maar mogelijk komt de kleine tweede generatie slechts onder gunstige omstandigheden tot ontwikkeling.

Ecologie

Vochtige tot natte voedselrijke biotopen met open water, vrijwel altijd nabij riet. De vliegen kunnen bijzonder talrijk

Tropidia scita mannetje, de kenmerkende tand op de achterdij is goed zichtbaar.

Triglyphus primus